

אגרת התשובה

פרק א תניא בסוף יומא שלשה חלוקי כפרה
הם ותשובה עם כל אחד. עבר
על מ"ע ושב אינו זו משם עד שמוחלין לו עבר על
מל"ת ושב תשובה תולה ויוה"כ מכפר. (פי' דאע"ג
דלענין קיום מ"ע גדולה שדוחה את ל"ת. היינו משום
שע"י קיום מ"ע ממשיך אור ושפע בעולמות עליונים
מהארת אור א"ס ב"ה (כמ"ש בזהר דרמ"ח פקודין
אינון רמ"ח אברין דמלכא) וגם על נפשו האלקית כמ"ש
אשר קדשנו במצותיו. אבל לענין תשובה אף שמוחלין
לו העונש על שמרד במלכותו ית' ולא עשה מאמר
המלך. מ"מ האור נעדר וכו' וכמארז"ל ע"פ מעוות לא
יוכל לתקן זה שביטל ק"ש של ערבית או וכו'. דאף
שנזהר מעתה לקרות ק"ש של ערבית ושחרית לעולם
אין תשובתו מועלת לתקן מה שביטל פ"א. והעובר
על מל"ת ע"י שנדבק הרע בנפשו עושה פגם למעלה
בשרשה ומקור חוצבה (בלבושי' די"ם דעשי' כמ"ש
בת"ז לבושין תקינת לון דמנייהו פרחין נשמתין לב"נ
וכו') לכך אין כפרה לנפשו ולא למעלה עד יוה"כ
כמ"ש וכפר על הקדש מטומאות בנ"י ומפשעיהם וכו'
לפני ה' תטהרו לפני ה' דייקא ולכן אין ללמוד מכאן
שום קולא ח"ו במ"ע ובפרט בת"ת. ואדרבה ארז"ל
ויתר הקב"ה על ע"ז וכו' אף שהן כריתות ומיתות
ב"ד ולא ויתר על ביטול ת"ת. עבר על כריתות
ומיתות ב"ד תשובה ויוה"כ תולין ויסורין ממרקין (פי'
גומרין הכפרה והוא מלשון מריקה ושטיפה לצחצח
הנפש. כי כפרה היא לשון קינוח שמקנה לכלוך
החטא) שנאמר ופקדתי בשבט פשעם ובנגעים עונם.
עכ"ל הברייתא: